

Bemoediging 15-4-2020 corona

Gebed

Goede God,

Nu wij en ons land tot stilstand zijn gekomen,
doordat het corona virus het land heeft stil gezet,
en de crisis de normale gang van zaken verstoord,
richten wij ons hart op U.

Wij komen tot u met de zorgen van ons leven,
met de zorgen waar we ons geen raad mee weten,
met de onrust die leeft in ons binnenste,
met onze zoektocht naar veiligheid voor hen die wij liefhebben,
met het besef van kwetsbaarheid dat wij het leven niet in eigen handen hebben.

Wij bidden u, Vader in de Hemel,
voor ons dorp en alle mensen die aan onze zorg zijn toevertrouwd,
voor allen die ziek zijn geworden.

Voor hen die zijn gestorven.

In het bijzonder denken we aan de familie Harrewijn.

Wilt u nabij zijn met Uw zorg, liefde, bescherming en genezing.

Geef dat er handen zijn om te zorgen en
aandacht is voor wie dat nodig hebben.

Wij bidden U voor de mensen die werken in de zorg,
voor artsen, verpleegkundigen, verzorgenden.

Geef hen moed, kracht, zegen,
volharding om het werk te doen dat voor hen ligt.

Wij bidden U voor onze overheid, voor wijze beslissingen om ons land te besturen met daadkracht en
zegen.

Wij bidden U, nu wij in de tijd na Pasen leven vol verwondering,
geef ons een open harten om om te zien naar mensen in nood,
geef ons open ogen om het onrecht om ons heen te zien in deze wereld,
geef ons vertrouwen dat U alles in Uw hand heeft.

Wij bidden u dat we in de stilte en rust die we gekregen hebben mogen
ontdekken wie wij zijn en waar het in het leven op aan komt.

Goede God, ontferm U over ons, in en door deze crisis heen.

Dat wij mogen vertrouwen op U die ons zorgt en nabij is.

Dit bidden wij U in de naam van Jezus Christus

Amen

Bijbeltekst: Matth. 6: 24-34

Bemoediging

Lieve mensen,

Ik was lekker druk. Had Pasen goed doorstaan. O, wat had ik mij vastgeklampt aan Pasen! Dit jaar vierde ik heel intens dat God Zijn Zoon voor ons had gebracht en dat wij met Hem weer bij elkaar konden komen. De liefde overwint alles.

Maar toen werd het tweede paasdag en derde paasdag, dinsdag en ik merkte dat ik met lege handen stond. Er was het overlijden van mevrouw Harrewijn. Wat moest nu mijn houvast worden? Waar kon ik nu naartoe leven? Hoe zou ik volhouden?

En omdat ik daar even geen antwoord op had, viel ik in een gat. Ineens is alles te moeilijk en te zwaar. Ben je kwetsbaar. Moet dat gezegd zijn? Nee, liever niet. Een grote vrouw, een groot hart, is makkelijker te verkopen. Maar we weten allemaal dat dat een illusie is. Ik ben geen held.

Mijn vader gaf ons met zijn overlijden de tekst mee; Maak je geen zorgen voor de dag van morgen. Uit de bergrede in Mattheus. Ik vond dat bewonderenswaardig en ik probeer het hem na te leven, maar ik dacht ook aan die vrouw die me eens zei:

Jij kunt mooi praten. Jij hoeft je niet druk te maken over eten en drinken; jij kunt gewoon je boodschappen doen en kiezen wat je eten wilt. Maar ik moet elk dubbeltje omdraaien in de supermarkt; weet je hoeveel tijd ik kwijt ben aan invullen van formulieren en gepraat met de ambtenaar van sociale zaken?' 'Wees niet bezorgd': nemen deze woorden wel mensen serieus die moeten ploeteren en sappelen?

Korte tijd later kreeg ik een uitnodiging van een bevriend echtpaar dat hun nieuwe huis had gekocht en laten aanpassen, het had ingericht en betrokken. Het resultaat was de moeite van het aankijken meer dan waard. Een half jaar later hoorde ik dat zij waren gescheiden. Ja, denk je dan: aan de aankleding is alle zorg besteed; maar intern is zo'n relatie tekort gekomen.

En dan gaan de woorden uit Mattheus anders klinken. Niet de bezorgdheid wordt afgewezen. Zonder zorg geen brood op de plank. Trouwens, als je goed kijkt naar de vogels, besteden die zowat hun hele vliegdrag aan zoeken naar voedsel! Nee, niet de zorg wordt afgewezen, maar iets anders: een dreigend tekort aan zorg, namelijk aandacht voor wat het leven de moeite waard maakt.

Zoals een goede omgeving, waarin een mens het gevoel krijgt erbij te horen en zo tot bloei kan komen, waarin men elkaar accepteert en op elkaar kan rekenen. Zaken die het evangelie van Mattheus beschrijft met 'gerechtigheid': recht doen aan elkaar, een ander tot zijn of haar recht laten komen. Niet voor niets horen we: Is het leven niet meer dan het voedsel?

Ja, meer dan voedsel. Dat ben ik me in deze dagen maar al te goed bewust. Alle dagen gaan mijn zorgen uit naar het welzijn van de mensen die me dierbaar zijn. Vrienden, familie, u, maar bovenal; mijn kind. Zij is de waarde van mijn leven. Wie zal haar helpen, mocht ik ziek worden?

Wie is er betrokken op ons leven, waaraan besteed ik mijn energie: waarin investeer ik? Daar gaat het om, dat is de kwestie. Het evangelie wijst nog op iets anders dat erbij dreigt in te schieten: iets dat 'deo volente, als God het wil wordt genoemd. Het zijn de journaal-beelden van de laatste maanden die me daarop attent maken. Wij dachten de toekomstige wereld te maken; maar wie zag de corona crisis aankomen: het verlies van werk en financiële middelen? De zorg om het ontbreken van een medicijn?

We waren bezig met een maakbare schepping, en dan blijken we in ons optimisme allerlei zaken over het hoofd te hebben gezien. 'Deo volente, als God het wil: dat hoor je vandaag niet meer zeggen. En als de moslims 'insh' allah' zeggen, vindt men dit maar achterlijk. Vertrouwen in God wordt beschouwd als rem op de vooruitgang en niet meer van toepassing op het leven nu.

Maar dat is het wel. Als ik uit mijn put wil klimmen, is dat vertrouwen mijn ladder. Als ik het zwaar heb door alle schokkende gebeurtenissen om mij heen, hoef ik me dus niet te laten verlammen door angst. Want mijn hoop en mijn vertrouwen zijn niet onze berekeningen. Vertrouwen op God betekent dat ik mijn steunpunt niet in mijzelf leg, maar in een Ander die groter is dan mijn bedenksels en die meer overziet dan ik ooit kan.

En dan kan ik, bij alle angst en onzekerheid, de toekomst tegemoet zien en tegelijk vooruit blijven roeien: niet met de riemen die ik zelf heb gemaakt, maar met de riemen die ik krijg, – die mij onverwacht 'toevallen'. Godsvertrouwen is niet een terugval in een traditioneel wereldbeeld, maar

een stimulans om mij te blijven inzetten, wat er ook gebeurt. Het is de stimulans om, ook al vallen me sommige dagen erg zwaar, uit de put te komen en mijn ogen te richten op het licht daarbuiten. Want er is er één, waarvan ik zondag nog mocht zeggen, dat Hij de verlossende woorden spreekt. Dat Hij ons bij onze naam noemt en zegt: wees niet bezorgd. Ik ben er. Er is er één die mij telkens weer de moed geeft om door te gaan. Er is er één die maakt dat ik me niet verloren voel.

Hij helpt me door vele telefoontjes, door kaarten en goede woorden. Door gebed en door de liefde die door deuren heen gaat. Door de mensen om mij heen.

Als ik me zorgen maak en als ik het even niet meer weet, gebeurt er na verloop van tijd altijd iets waardoor ik weet dat het na het vieren van Pasen niet voorbij is, maar juist verder gaat. Een nieuw begin. Zo lang als nodig.

Amen

Lied: Psalmen voor nu, psalm 16 (Ik val niet uit zijn hand) in elk geval op Spotify

Zegenbede

Moge God de Vader ons zegenen
moge God de Zoon ons heel maken
moge de Heilige Geest ons verlichten
en ons ogen geven om mee te zien
oren om mee te horen
en handen om Gods werk mee te doen
voeten om mee te lopen
en een mond om woorden van verlossing te spreken
en moge de engel van de vrede over ons waken
en ons tenslotte leiden door Gods genade
tot in het eeuwig koninkrijk
Amen.